

[Landbrugsministeren.]

sig over, at man ikke i Ringkøbing-Eggen kunde gennemføre en Ombytning af Jorden uden alt for store Omkostninger. Hvis det har nogen virkelig Betydning — og det har det formodentlig —, er der en Mulighed for delvis at imødekomme de paa-gældende, naar de indsender Ansøgning derom, ved en Udvidelse af Loven af 1931 om Begunstigelser ved Ejendomsoverdragelser, der virker til Fremme af en hensigtsmæssig Jordfordeling mellem Landbrugene i visse Del af Ribe Amt. Det var ikke umuligt at udvide denne Lov, saa at den kom til at gælde andre Dele af Landet, hvis Sagen har saa stor Betydning, at man mener, det er rimeligt at gennemføre den. Sagen skal i alt Fald blive undersøgt og overvejet, hvis der kommer Ønske frem i saa Henseende.

En Række Medlemmer af Venstre og det konservative Folkeparti har fremsat Udtalelser om, at det offentlige skulde søge at gennemføre en bedre Rentabilitet i Landbruget. Angaaende dette Spørgsmaal kan jeg i al Almindelighed henholde mig til Statsministerens Udtalelse, jeg ønsker kun at gøre et Par Tilføjelser angaaende to specielle Forhold.

Det er mit Indtryk af de Udtalelser, der er fremkommet, at der navnlig er to Veje, hvor man har ment, det offentlige kunde sætte ind for at fremme den Rentabilitet, der nu er i Fare, hvad vi alle er klar over. Enkelte Medlemmer har ment, at der var Muligheder for at genskabe Rentabiliteten ved Forhøjelse af de indenlandske Priser paa Landbrugsprodukter. Jeg tror dog, man skal vare sig noget og ikke stille for store Forhaabninger til en saadan Politik's Gennemførelse.

Hvis man ser paa, hvorledes det stiller sig med de forskellige Landbrugsprodukter her i Danmark, vil man hurtigt blive klar over, at det er en meget ringe Del af Landbrugsprodukterne, der bruges her i Landet, og skal man derfor genskabe Rentabiliteten for Landbruget ved Forhøjelse af indenlandske Priser, saaledes at man opnaar en Forhøjelse af 20 pCt. af det samlede Prisbeløb, bliver det en kolossal Forhøjelse af de indenlandske Priser, der bliver Tale om. Hvis man tager de 4 Hovedprodukter, Smør, Flæsk, Æg og Kød, hvoraf der bruges ca. 20 pCt. her i Landet, de 80 pCt. udføres, og hvis man regner med at forøge samtlige Priser 20 pCt., vil det betyde 100 pCt.s Forhøjelse af Prisen paa de Varer, der sælges her i Landet. For det første er der hertil at sige, at det er selvfølgelig en meget farlig

Ting for os, ikke mindst i disse Tider, at sælge Varer i Udlandet til Priser, der ligger betydeligt under de Priser, som man holder i Indlandet, men dernæst forekommer det mig, at man maa være klar over, at Gennemførelsen af en saadan mægtig Forhøjelse paa Priserne paa Landbrugsprodukter her i Landet, vil møde overordentlig store, for ikke at sige uoverstigelige Vanskeligheder, og endelig skal jeg tilføje angaaende dette Spørgsmaal, at det ikke en Gang er tilstrækkeligt med en saadan Forhøjelse, som jeg her har nævnt, for af de to store Hovedprodukter, Smør og Flæsk, som jo udgør langt over Halvdelen af det, jeg her har nævnt, bruger vi ikke en Gang 20 pCt. her i Landet, der naar vi ikke op paa mere end 12—14 pCt.s Forbrug, Resten udføres. Det vil altsaa sige, at hvis man skal op paa 20 pCt.s Forhøjelse over det hele ved en Forhøjelse af det indenlandske Prisniveau for Landbrugsprodukter, maa man mindst op paa 125—130 pCt.s Forhøjelse for disse Varer her i Landet. Derfor tror jeg, at Landbefolkningen i disse vanskelige Tider ikke skal stille for store Forventninger til, at man kan løse Krisen, genskabe Rentabiliteten ved en saadan Politik, som der her var Tale om.

Den anden Vej, som er nævnt af ærede Talere angaaende dette Spørgsmaal, er, at man fra det offentlige Side skulde gaa ind i et Arbejde paa Nedsættelse af Landbrugets Driftsudgifter. Jeg har tidligere udtalt mig angaaende dette Spørgsmaal og skal derfor kun kort sige, at den Post i Landbrugets Driftsudgifter, som man jo fra den Side altid omtaler som det offentliges Opgave at bringe ned, nemlig Ejendomsskatterne, som bekendt kun udgør en meget ringe Del af Driftsudgifterne i Landbruget. For Gennemsnittet af samtlige Landbrug udgør de kun ca. 3,5 pCt., og der er ved den Beregning ikke en Gang medtaget Renter af den Gæld, der hviler paa Landbruget, saa hvis man medtager Rentebeløb, vil man komme betydelig længere ned med Procenten. For Husmandsbrug under 10 ha alene udgør Ejendomsskatterne endda kun 2,6 pCt., fra-regnet Forrentningen.

Hvis man derfor imødekom de Ønsker, der gaar ud paa, at man skal nedsætte Ejendomsskatterne med 33 pCt., saa vilde det i Almindelighed kun betyde en Nedsættelse for Landmændene af deres Driftsudgifter med 2,4 pCt. knap nok, og for Ejendomme under 10 ha en Nedsættelse paa godt og vel 0,8 pCt. Derfor vil enhver jo forstaa, at den Foranstaltning, der her